

Her Renge Ve Acıya Kefilim Tabip

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Nisan 2021

Bir düş ek, tabip en çukura
Usuna ömrün sun da dilediğini
Bir suretsem kaykıldığım
Bir gölgemden mi medet ummadığım kaldı?

Sevecen dili sözcüklerin
Bazen kanatan isyanları divane düzenin
Harf ihlallerini imha etmek mi yoksa
Göz çukurlarımda çıkan yangından mustarip
Her renge ve acıya kefilim, tabip.

Yalnızlığın dümenini kırdım kıralı
Yazmadığım ne kaldı ki?
Ölümü tavaf eden bir gölgeden uzak
Aşka, evrene sırdaş bir sözcük cumhuriyeti
Yüreğin de kırık gönyesi.

Her ala kuşta her ela sözde
Dibini gördüğüm acı, evren
Kuytularla muhabbetim
İçimde savruk eksen
Bir mıntıkada saklı ki kürediğim
Her duygudan çıkıp da yola
Varmayı ertelediğim.

Şimdi düş lahzamda derli toplu yalnızlık
Varlığa ket vuran ruhu özlemin
Kaynak yaptığım bir eksen
Yaşla da yasla da yok ilgisi.
Varsa yoksa anlatmak
Anlam olmakla savmak
Sıramı, vakitsizce geldiğim şu dünyada
Sıkışıp kaldığım o ki;
Tezat bir iklimde devinen takatim
Kumbarasında saklı bir avuç teneke ile

Telkin ettiğim içimdeki hüzün minvali...

Çocukluktan çıkıp evrilen her hücrem
Sonsuzluğa dokunmanın verdiği o mahcubiyet
Sehven yenik
Aşka şerh düşen ucube gölgelerden
Düşen payıma devasa bir parantez
Sakinleri yüreğin kimlik derdinde
Yaşadığım kadar yaşattığım zaruri yet.